

MONDAY

WOMEN
MAGAZINE

BEZ SAPŅIEM NEVAR!

Zvērinātu advokātu biroja Sorainen vadošās partneres Latvijā Evas Berlaus panākumu piezīmes
<http://www.monday.lv/bez-sapniem-nevar-2/>

Karjera

Monday

06/05/2013

Ieklausieties Evas stāstā – tas ir gluži kā amerikāņu sapnis latviešu meitenes izpildījumā! Savu profesionālo karjeru sākusi tūlīt pēc augstskolas kā juriste Sorainen, trīspadsmit gados kļuvusi par tā vadītāju, laimīgi precējusies, audzina divus bērnus un joprojām sapņo

Ieklausies sevī un seko sev. Kad vidusskolas pēdējā klasē pēkšņi mainīju domas un paziņoju – gribu studēt juristos, – visi centās mani atrunāt. Pat nobiedēt. Teica, ka nepavilkšu, ka esmu māksliniece u.tml. Biju beigusi mūzikas skolu, un visi man paredzēja mūziķes profesiju. Bet kādā brīdī sapratu, ka gribu būt neatkarīga, dzīvot materiāli kvalitatīvu dzīvi un ka mūziķes profesija man to nespēs sniegt. Mani iedvesmoja krustmāte – viņai bija trīs bērni, veiksmīga profesionālā dzīve, un viņa bija tik forša sieviete! Es arī tā gribēju dzīvot. Diezgan racionāli izsvēru variantus, un jurista profesija man likās vispiemērotākā. Un ar katru gadu arvien vairāk pārliecinātos – tā tiešām ir mana profesija.

Nebaidies sapņot lielus, bet konkrētus sapņus. Kad sāku strādāt Sorainen, mani jau pirmajās dienās ļoti iedvesmoja demokrātiskā atmosfēra, kolēģu entuziasms un pats jurista darbs! Ātri sapratu, ka gribu piedalīties šā biroja veiksmes stāstā un pēc desmit gadiem gribu būt šā biroja vadītāja.

Veido pati sevi! Kaut arī man bija lieli mērķi, biju īsta pelēkā pele. Ātri sapratu – ja gribu sasniegt to, ko gribu, man jāmainās. Ja es turpinātu būt tā klusā un bailīgā būtne, kas domā “man jau nekas nesanāks”, tad, visticamāk, tā arī būtu. Skatījos savos vadītājos kā paraugos un vērtēju, kādas īpašības man viņos patīk, kā man pietrūkst un kas man pašai sevī ir jāizveido.

Novērtē savas vājas vietās un pārkāp sev pāri. Apzinājos, ka man pietrūkst drosmes paust savu viedokli un neprotu viegli komunicēt ar svešiem cilvēkiem, bet juristam abas šīs īpašības ir būtiskas. Ko es darīju? Apzināti meklēju situācijas, kurās liku sevi iekšā un trenēju atbilstošās īpašības. Tikšanās laikā saņēmos un izteicu savu viedokli, gāju uz pasākumiem, pieņemšanām un pirmā uzrunāju cilvēkus. Sākumā trenējos uz visiem pēc kārtas, pēc tam jau izvirzīju mērķi uzsākt sarunu ar konkrētiem cilvēkiem.

Nebaidies pievienoties maziem, bet potenciāliem uzņēmumiem. Kad sāku strādāt Sorainen Latvijas birojā, bijām sešu cilvēku komanda. Par lielām lietām un nozīmīgiem klientiem toreiz vēl tikai sapņojām (monday - šodien Sorainen ar ir viens no lielākajiem un respektablākajiem zvērinātu advokātu birojiem Latvijā). Visi bijām jauni un visa pasaule mums bija pie kājām! Un mums izdevās – es profesionāli izaugu kopā ar Sorainen, esmu daļa no šī biroja panākumiem, mani ir novērtējuši, un tas man sniedz gandarījumu.

Jaunībā ieliec profesionālos pamatus un pierādi, ka esi tā vērts, lai strādātu ar pašiem labākajiem. Pirmos piecus gadus strādāju patiešām daudz un smagi. Likās, ka nedrīkstu atteikties ne no viena darba, jo tā varu palaist garām lielo iespēju. Mācījos Rīgas Juridiskās augstskolas maģistratūrā un paralēli strādāju pilnu slodzi. Mana diena sākās septiņos no rīta un beidzās trijos naktī. Tāda slodze iespējama tikai jaunībā.

Iemācies sadalīt prioritātes un lūgt palīdzību. Pēc pirmā bērna piedzimšanas atgriezos darbā ar entuziasma pilnu domu strādāt tikpat centīgi kā agrāk. Tikai tad, kad sākās veselības problēmas, sapratu – kaut kas jāmaina. Es ļoti gribēju gan šo darbu, gan savu ģimeni, un arī kvalitatīvu laiku sev. Sāku vērtēt, kuri darbi ir steidzami un ļoti svarīgi, kuri var pagaidīt un kurus es varu palūgt izdarīt citiem. Iemācījos lūgt palīdzību. Tas man nācās diezgan grūti, jo vienmēr licies, ka tādā veidā tu atzīsti savu neprasmī un nevarēšanu. Bet nē! Patiesībā, lūdzot palīdzību, tu būvē uzticēšanās attiecības, tu sadarbojies. Tu nolaidies no saviem visu varu augstumiem un patiesi kļūsti par komandas spēlētāju.

Iemācies ielaist savā perfektuma teritorijā citus – delegē un saki nē. To es iemācījos, tikai būdama jau partneres pozīcijā. Bet arī tas man nenāca viegli – likās, ka tikai es varu izdarīt sev pa prātam un vislabāk. Arī šī mācība man nāca caur veselības problēmām.

Nebaidies profesionālā augstuma. Lai arī te, augšā, ir mazliet vientuļi brīžos, kad jāpieņem kāds grūts lēmums, tomēr pozitīvā ir vairāk. Ir tik daudzas lietas, kas man patīk vadošā amatā – te viss notiek, te tu vari ietekmēt procesus un te nekad nav garlaicīgi. Tu vari tikties ar tik daudziem gudriem cilvēkiem, tu vari īstenot idejas un strādāt ar savu komandu. Un, protams, tu vari atļauties sevi apbalvot – piemēram, braukt ceļojumos.

Liec lietā visus talantus. Man liekas, ka mūziķes domāšana ir devus arī citu skatījumu uz jurisprudenci. Mūzika ir ļoti loģiska, un tai pat laikā, ja pārzināsi tikai pamatlietas, nez vai tavu muzicēšanu varēs saukt par mākslu – jānāk improvizēt, jābūt meistaram! Tā es skatos arī uz jurista darbu – saliec visus puzzles gabaliņus, pārskati laukumu un radi saskanīgu risinājumu.

Līdzsvaro savu ikdienu. Visu, ko var izdarīt citi un kur citi var būt labāki par tevi – sakopt māju, gludināt veļu, pieskatīt bērnus, pagatavot ēst – delegē to viņiem. Es iemācījos arī savai mammai lūgt palīdzību, un viņa ar prieku man palīdz. Līdz ar to varu atļauties laiku tenisam, draugiem, atļauties savos mazos ikdienas priecīgus.

Pirmdienās nāc uz darbu ar prieku. Es vairs nestrādāju brīvdienās – cenšos visu izdarīt darbdienās. Mans vīrs arī ir jurists, strādā Maskavā, un mums brīvdienas ir svētas dienas, kuras mani dara laimīgu un atpūtušos.

Appreci pareizo vīrieti. Tādu, kurš saprot, ka mājas darbi nav tikai sievietes, bet gan kopēji pienākumi. Tādu, ar kuru ir, par ko parunāt, tostarp arī par savu darbu, tādu, ar kuru tu vari pilnveidoties un būt mierā.

Sapņo! Man liekas, tiklīdz mēs pārstājam sapņot un tikties uz sapņiem, kļūstam noguruši un veci jebkurā vecumā.